

som Jenger havde sagt som Ordspøvrer angaaende dette Punkt, at han udtryffeligg fremhævede, at Regjeringen ikke derved, at det stod paa Finantsloven, havde nogen Forpligtelse til at sælge, altsaa netop det, jeg har gjort gjældende, at Ministeriet ikke med Hensyn til nogen Del af det, der her staar opført, havde nogen Forpligtelse til at sælge eller gjøre det i Penge. — Hvad forøvrigt det ærede Medlems sidste Bemærkning angaar, da kjende vi jo tilstræffeligg denne hans hele konstitutionelle og parlamentariske Opfattelse, det vil sige, vi kjende den derved, at han er Medlem af Flertallet. Det er jo en Bemærkning, en Theori, som vi meget ofte have hørt fremsætte, men som just ikke er bleven os lysteligere eller bedre, fordi den nu bliver gjentagen, nemlig, at Administrationen i Virkeligheden aldeles ingen Myndighed har, men at den maa hente al den Myndighed, som den kan udøve, fra Repræsentationen, thi dette var jo i Grunden det ærede Medlems Tankegang. Jeg husker ikke, om det ærede Medlem sagde, at Administrationen slet ingen Myndighed havde, men ialfald sagde han, at denne havde overordenlig snevne Grændser; det berøede paa, hvilken Tillid den havde hos Repræsentationen. Denne Opfattelse af Forholdet mellem de forskellige Statsmyndigheder er jo Noget, som vi ikke erkjende for at være stemme med Grundloven.

Sorup: Jeg behøver jo ikke det ærede Medlems Samtykke til at staa op her for at sige ham imod, det er en Frihed, som jeg heldigvis har uden at spørge det ærede Medlem derved. At det ærede Medlem og Flertallet i dette Thing have en aldeles forskjellig Opfattelse af Statsmyndighedernes Forhold til hinanden, er vistnok Noget, der ligger en hel Del udenfor Frederiks Kirkeplads, og jeg skal derfor ikke gaa ind paa dette. Det er det ærede Medlem, der bestandig har bragt Administrationens Stilling frem, det er ikke mig. Det, jeg endnu kun, efter at vi ere komne saa langt frem, og som det ærede Medlem rigtig bemærkede, ere komne saa nær til at blive enige, skal fremhæve, er, at det, at have en Kirke, ikke er det Samme som at have 500,000 Kr. Dersom det ærede Medlem ikke kan forstaa dette, saa vil jeg raade ham til at gjøre Forsøg, jeg raadede det ærede Medlem for Viborg (Klein) til at gjøre, først et Forsøg paa at have 500,000 Kr. og saa Forsøg paa at have en Kirke. Dersom det ærede Medlem ikke i det praktiske Liv vil kunne komme til at føle denne Forskjel, saa vil jeg ganske opgive det ærede Medlem. Men netop dette er

Statens Stilling her. Den havde paa Finantsloven en Eiendom, som ikke var Andet end en Værdi; den betød ikke for Statskassen Andet end den Værdi, som den var værd i Handel og Wandel. Efter at den var kommen op paa Finantsloven, — og ogsaa tidligere for Resten, — havde den ikke anden Betydning end den, at den kunde omsættes til Penge. Deri bestod denne Posts finantsielle Betydning, deri laa denne Ruins Pengeværdi. Det ærede Medlem spørger, hvor denne Værdi laa. Den laa naturligvis i den Grunds Værdi, hvorpaa Ruinen stod. Det er altsaa aldeles tydeligt, at Værdien ligger i, at denne Grund kan sælges og udstyffes, men naar der staar en Kirke paa Grunden, saa er denne Værdi specificeret og forsvaavidt tagen bort. Det ærede Medlem bliver saaledes bestandig mere reduceret tilbage til den Absurditet, at vi kunne faae Penge, naar vi rive den Kirke ned, som vi nu ere i Færd med at bygge. Paa denne Grund staar det ærede Medlem, og der vil jeg lade ham blive staaende.

Timestad: At der er Forskjel paa at have 500,000 Kr. og paa at have en Kirke, kan jeg meget godt forstaa. Men hvad jeg ikke kan forstaa, er, hvorledes det ærede Medlem kan sige, at Staten tidligere havde 500,000 Kr., men nu ikke mere har 500,000 Kr. Det er dette, jeg vedblivende ikke kan forstaa, hvor de 500,000 Kr. have været, og hvis de have været der, hvor de da ere bleve af. At de ikke have ligget in natura, det, tror jeg, vi Alle ere enige om. De laa der, siger det ærede Medlem, i Form af Grund. Men nu er Grunden, siger han, specificeret. Jeg veed ikke, om de ærede Herrer ere med ved dette Udtryk? (Stemmer: Jo). Ja, det betyder ikke her det, som vi i daglig Tale forstaa ved Ordet „specificeret“, det maa de Herrer endelig ikke tro. Det er et juridisk Kunstudtryk. Specificationen sker derved, at der bygges en Kirke. Men mon ikke — jeg paakalder her det ærede Medlems juridiske Sands, — mon der ikke var en Specification, da der stod en Ruin derpaa? (Sorup: Nei). Var Grunden tilfælde i en fuldkommen brugelig Tilstand, som den var? (En Stemme: Ja!). Ja, det er jo betegnende, at de Herrer have denne Mening. Saa kan jeg godt forstaa, at det gjør dem ondt, at De have mistet 500,000 Kr., men ogsaa kun paa denne Maade kan jeg forstaa det. Mig forekommer det temmelig klart, at Grunden er tilfælde, enten der staar paa den en fuldbyrdet eller en usfuldbyrdet